

Sygn. akt IV U 477/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 listopada 2015r. w S.

odwołania R. O. reprezentowanego przez opiekuna prawnego A. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie R. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo R. O. do stałej renty socjalnej od 1 grudnia 2014 roku.

Sygn. akt IV U 477/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił R. O. prawa do renty socjalnej wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono, by istniejąca całkowita niezdolność do pracy miała związek z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył opiekun prawny R. O., A. O., która wniosła o jej zmianę i przyznanie jej synowi prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania zarzuciła komisji lekarskiej ZUS poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do daty powstania całkowitej niezdolności do pracy. Podniosła, że ze zgromadzonej dokumentacji medycznej wynika, iż niepełnosprawność ubezpieczonego istniała już przed ukończeniem przez niego 16-roku życia. Tym samym R. O. spełnia warunki do przyznania renty socjalnej (odwołanie k.1-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 3 lutego 2015r., która stwierdziła u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do pracy nie mającą związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym

przed 18 rokiem życia lub w okresie nauki w szkole, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił, co następuje:

A. O., matka i opiekun prawny ubezpieczonego R. O., urodzonego w dniu (...), wystąpiła w dniu 11 grudnia 2014r. do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie ubezpieczonemu renty socjalnej (k.1-2 akt rentowych za wnioskiem z 11 grudnia 2014r.).

Organ rentowy, rozpatrując wniosek skierował R. O. na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 7 stycznia 2015r. ustalił, że ubezpieczony jest trwale, całkowicie niezdolny do pracy, jednakże wskazana niezdolność nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole, gdyż powstała ona w dniu 15 listopada 2011r. – po ukończeniu przez ubezpieczonego 23 roku życia (orzeczenie lekarza orzecznika k.4 akt rentowych). Na skutek złożonego sprzeciwu, sprawa została skierowana do komisji lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z 3 lutego 2015r. podtrzymała wnioski wyrażone przez lekarza orzecznika w orzeczeniu z 7 stycznia 2015r. (orzeczenie komisji lekarskiej k.7 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z dnia 6 lutego 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja k.8 akt rentowych).

W dniu 15 listopada 2011r. (w 23. roku życia) ubezpieczony doznał ciężkiego urazu mózgowo-czaszkowego ze stłuczeniem i obrzękiem mózgu i pnia mózgu oraz krwiakami struktur głębokich mózgu. Następstwem tego urazu jest głęboki niedowład czterokończynowy oraz padaczka pourazowa. Od 15 listopada 2011r. ubezpieczony jest trwale całkowicie niezdolny do pracy i niezdolny do samodzielnej egzystencji. Przed ukończeniem 18 roku życia ubezpieczony cierpiał na upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym II-42, wadę wrodzoną kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, skrzywienie esowate odcinka L-S kręgosłupa, ponadto był obserwowany w kierunku padaczki (zapis EEG był na pograniczu normy). Schorzenia istniejące u ubezpieczonego przed ukończeniem 18. roku życia, a w szczególności upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym i wada wrodzona kręgosłupa czyniły ubezpieczonego całkowicie niezdolnym do pracy przed ukończeniem 18. roku życia, niezdolność ta miała charakter trwały (opinia biegłych ortopedy, neurologa, psychiatry i psychologa k.35 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. O. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Artykuł 5 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem", na zasadach i w trybie określonych w ustawie z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z art.12 ust.1 i 2 ostatniej z wymienionych ustaw niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustalenia, czy u R. O. istnieje całkowita niezdolność do pracy, która powstała w jednym z wyżej wymienionych okresów. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych neurologa, ortopedy, psychiatry oraz psychologa. W złożonej opinii biegli wskazali, że ubezpieczony w drugim roku życia został porażony prądem, stracił przytomność i doznał urazu głowy spadając z wysokości. Jego rozwój fizyczny i intelektualny przebiegał z opóźnieniem. Od czwartej klasy szkoły podstawowej kontynuował naukę w Szkole Specjalnej w S., a w 2003r. w czasie nauki w drugiej klasie Gimnazjum Specjalnego stwierdzono u niego sprawność intelektualną na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym II=42. Ponadto od urodzenia cierpiał na wadę kręgosłupa.

Schorzenia te powodowały, że już przed ukończeniem 18. roku życia ubezpieczony był całkowicie niezdolny do pracy i była to niezdolność trwała. W ocenie biegłych przebyty przez ubezpieczonego w dniu 15 listopada 2011r. ciężki uraz czaszkowo-mózgowy nie stanowił początku całkowitej niezdolności do pracy, ale spowodował dalsze znaczne pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego aż do niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W ocenie Sądu powyższa opinia biegłych stanowi miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczony, a jej wydanie poprzedzone zostało analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku. Jako datą początkową prawa do renty socjalnej przysługującej ubezpieczonemu Sąd przyjął 1 grudnia 2014r. ,tj. miesiąc, w którym opiekun prawny ubezpieczonego wystąpił z wnioskiem o rentę socjalną.